

ODLOČILA SEM SE IN ŠLA – NA SVOJ PRVI NADALJEVALNI SEMINAR

KATJA KAVKLER

Na nadaljevalni seminar prekmurskih plesov, ki je potekal v Murski Soboti od 14. do 16. marca 2008, sem se odpravila z vlakom. Dolgo vožnjo iz Ljubljane sem tako lahko izkoristila za branje in pozneje za opazovanje dežele, ki sem jo nazadnje obiskala pred desetletjem – tik preden sem se vpisala v folklorno skupino.

Po naporni vožnji, ki je trajala skoraj uro dlje, kot je bilo predvideno, sem se znašla sredi Murske Sobote – sama in izgubljena, kljub zemljevidu v eni in naslovu v drugi roki. Hitro sem ugotovila, da sama ne bom našla poti do dijaškega doma, zato sem za pomoč zaprosila starejšega gospoda, ki mi je ravno prekrizal pot. Mislila sem, da mi bo, tako kot sem navajena od Ljubljancev, le pokazal pot in rekel: "Zavijete levo in desno, pa spet levo..." A sem se (na srečo!) uštelá. Odprtost ljudi z obrobja Slovenije se še ni izgubila v vsakodnevnem boju s časom, ki je doma v večjih mestih. Prijazni gospod me je pospremil vse do dijaškega doma, kljub temu da mu je bilo to nekoliko s poti. Med hojo mi je zaupal del svoje življenjske zgodbe. Na koncu, ko me je privedel do cilja, pa si je privoščil zaslužen kozarček v baru čez cesto.

Zamudila sem uvodni del seminarja, na srečo pa ne praktičnega učenja plesa. Razdelili smo se v dve skupini: v prvi so bili predvsem vodje in člani prekmurskih folklornih skupin, v drugi pa smo se zbrali vsi ostali. Prvi večer nas je učila Valerija Žalig (drugo skupino Neva Trampuš). Že takoj po ogrevanju je sledilo prvo presenečenje: v naši skupini je bilo več moških kot žensk – precej redek pojav. Tudi v domači skupini sem vedno znova presenečena, ko pride na vajo več plesalcev. Ko se nam je pridružilo še nekaj zamudnikov, se je to razmerje spremenilo v prid plesalk. Tako smo imeli tudi nekaj ženskih parov.

Zvečer so nas obiskali plesalci in godci folklorne skupine iz Velike Polane. Skupaj z njimi smo imeli delavnico plesov iz njihovega kraja in okolice – najprej so pokazali ples, nato pa so se razkropili med občinstvo in si poiskali vsak svojega soplesalca. Bilo je zanimivo, zabavno in poučno. Po končanem uradnem programu se je del seminaristov odpravil v Beltince na koncert Marko bande, ki je samo za nas naslednji večer igrala na seminarju. Drugi večer so nam zaplesali še člani folklorne skupine iz Beltincev ob glasbeni spremljavi Marko bande. Tokrat so se osredotočili na ženitvene šege. Verjetno pa je vsem udeležencem najbolj ostal v spominu konec, ki je bil resnično prijeten –

Mirko Ramovš z Jelko Breznik pri prikazu šoštarške.
(Foto: Janez Eržen, Nadaljevalni seminar za vodje folklornih skupin, Ljudski plesi Prekmurja, 1. del, Murska Sobota, 15. 3. 2008.)

ples in petje na glasbeno spremljavo Marko bande, ki je igrala melodije iz različnih slovenskih pokrajin, "od Jadrana pa do Triglava".

V soboto in nedeljo smo se zbudili v sončni in topli jutri, kar nas je navdalo s pozitivno energijo, hkrati pa smo občasno iz telovadnice poželjivo pogledovali ven v sončen dan, ki je vabil v naravo. Morda smo bili zato bolj nemirni in klepetavi, kot bi smeli biti. Nadaljevali smo delo prejšnjega dne, tokrat z Mirkom Ramovšem, popoldne pa ponovno z Valerijo Žalig. V nedeljo spet z Mirkom Ramovšem (z drugo skupino je kratek čas delala tudi Nežka Lubej). Čeprav večino korakov že poznam, bodisi iz prejšnjih seminarjev ali pa iz odrskih postavitvev v domači skupini, sem imela z nekaterimi kar nekaj težav. Težko je namreč "preklopiti" z ene variante, ki se ti je že "usedla v glavo", na drugo – po nekaj urah plesanja se noge zapletajo in glava ni več najbolj sposobna razmišljanja.

Kljub temu pa se mi zdi, da sem se na seminarju veliko naučila. In kar je še pomembneje – kot mlada (po stažu) vodja na vsakem seminarju navezujem nove stike in dobivam nove ideje, ki jih pozneje lahko uporabim v skupini.

Utrinek s predavanja o plesnem izročilu Prekmurja.
(Foto: Janez Eržen, Nadaljevalni seminar za vodje folklornih skupin, Ljudski plesi Prekmurja, 1. del, Murska Sobota, 15. 3. 2008.)